

Kráča vlhkým chladným tichom cez klenutý oblúk. Za ním otvorené nádvorie: zlatisté slnečné svetlo, jeseň. Vtáky krúžia. Obloha ako rozochvená sklená misa. Toto je jeho starý život. Pokračuje ďalej bez neho. Mladí ľudia s knihami v náručí, smejú sa. Prvé dúšky z plného pohára sveta. Všetko sa začína odznova. Esteticky nádherné spomienky: večery v zadnej jedálni, súmrak nad tenisovým kurtom. Hlasy cez okná. Svetlo lámp. Prechádzka s ňou popod stromy až do knižnice. Znova prežiť jeden deň toho života a zomrieť. Studený vietor v očiach ho štipe ako slzy. Žena, čo mi tak chýba. Možno je blízko, pomyslí si, mohol by na ňu natrafiť. Zastaviť sa na jej prednáške. Sexualita a zrod románu. Zajtra sa s ňou aj tak stretne. Povie jej, že sa predsa len rozprával s Ivanom. Na toaletách na poschodí zhltnie ďalšiu tabletku a zapije ju vodou z fľaše. Kyslá. Prekúrená učebňa. Za oknom tenký biely okraj zvonice. Študenti zívajú, chliapkajú z papierových pohárov, nechtami ťukajú do klávesníc. Zdvorilo sa smejú na jeho vtipoch. Na sebe majú tvídové obleky a so sebou tašky. Veci také nové, že sú ešte pokrčené tam, kde boli poskladané v obchode. Aj on bol taký. Znova prežiť hodinu toho života.

Potom naspäť cez rieku na stretnutie. Vyhnaný z teplého a čudne súkromného interiéru vysokej školy, myseľ a telo bez ochrany. Surový pocit. Obyčajná fádna šedivosť mesta. Aký je prázdny, plytký, plesnivý odrazu celý tento svet! Gary sa pýta, či nie je v okolí, že by šli na drink alebo na večeru. Naomi píše: máš plány na večer? Takto pokračovať len kvôli iným ľuďom, a vlastne kvôli komu? Kvôli nej nie, to je jasné. Pre ňu by bolo lepšie, keby to urobil. Ani kvôli Sylvii. Nechcela by, aby kvôli nej trpel. V podstate jej životný princíp: od nikoho nič nevyžadovať. A už vôbec nie od neho. Dlhé nízke zrkadlo za barovým pultom striebristo odráža svetlá áut prechádzajúcich po ulici. Typografické chyby na vytlačennom jedálnom lístku prejde mlčaním, zatiaľ

čo Gary rozpráva historku o komisii pre vzťahy na pracovisku. Brokollica. Asi kvôli Ivanovi, pomyslí si nakoniec. Nemohol by mu to urobiť. Skôr zo slušnosti ako z lásky. Najprv otec a potom brat: nie. Aj keby si toho chlapca v skutočnosti nemal rád, aj tak. Presvedčivo sa zasmieja na pointe, ktorú nepočul. Klasika, prisvedčí. Príde zopár ďalších ľudí, druhý pohárik a potom ešte jeden, ten pocit sa postupne zmierňuje. Myšlienky pomaly priplávajú a špliechajú ako voda na brehu. Nie je to zlá partia, Gary a ostatní. Robia, čo môžu. Rovnako unavení a zničení ako on. Keď môžu, navzájom si pomáhajú. Ray sa pýta, či je Costigan v meste, a Gary odpovie, že nie, je v Londýne. Vieš, že jeho žena je zasa tehotná? To som nevedel. Musí mu zavolať. Poslal peknú smútočnú pohľadnicu na pohreb, bolo to od neho milé. Dáš si ešte jeden? Vypil priveľa a zajtra bude v nemocnici po opici. Strápní ju pred zdravotnými sestrami. Vyloví z vrecka mobil: už je po deviatej. Rýchlo natúka správu, odošle ju a dopíše. Už odchádzaš? Pozdravuj od nás krásnu Naomi. Zapnutý kabát. Studený tmavý vzduch rieky ho nesie ulicami. Oči mu zasa slzia od vetra. Žiť ďalej len kvôli Ivanovi, no toto. Príliš deprimujúca predstava. Každé ranné prebudenie, každá hodina strávená v práci, každé nevábne jedlo pripravené a zjedené osamote. A to všetko pre mladšieho brata, s ktorým sa ledva rozpráva. Ani ho o to neprosil. Nikto ho o to neprosil. Možno si len nahovára, že by na tom niekomu záležalo. Nie je to ich vina. Sú to jeho zlyhania, chyby, ktoré narobil, ľudia, ktorých sklamal. Odpor voči sebe samému. Porážka. Bankové prevody, kým ona sa sprchuje. Zabudni na to. Jej ničivá bolesť. Ten oblek na pohrebe. A jeho otec. Posledné bolesti. Nevyhnutnosť smrti. Bezvýznamná existencia, falošné lešenie morálky postavené okolo ničoho. Posledné konečné nič ako jediná pravda. Posuvné dvere sa pred ním otvoria, Spar na James's Street a v jasne osvetlenom obchode

mu pulzuje v hlave. Tichý hlas z rádia. Kartou zaplatí za fľašu whisky a tácku so šiškami v plastovom obale. Ďakujem, vďaka.

Vyjde a na rohu jej napíše. Dvere sa otvoria, vidí svetlo. Ruka na ráme, tmavý lak na nechtoch. Nepatrí jej, ale Janine. Pekná buclatá usmievavá tvár. Poď ďalej, povie. Bože, ty si priniesol šišky? Spolu po chodbe. Jasná sladká vôňa jej parfumu. Áno, nevedel som, aká bude atmosféra, prehodí. Na líci má malé tmavé srdiečko: strieborná nálepka. Si úžasný, Peter, povie. V kuchyni lesk holých končatín, hustá vôňa dymu, rozliaty alkohol. Naomi na kuchynskej linke v koženej minisukni a roztrhaných pančuchách hojdá nohami. Jej neskutočná príťažlivosť. Každý chlap, ktorý ju stretne na ulici, pomyslí si. Bezmocné fantázie o tom, čo jemu dovolí. Obklopená smiechom kamarátov ako vždy. Tlmené svetlá, hlasná hudba. Zbadá ho na druhom konci miestnosti. Vymenia si pohľady. Zahryzne si do spodnej pery, usmeje sa, na kamarátov už zabudla. Zoskočí z linky a on k nej podíde. Ahoj, zlato, povie. Polopriesvitná blúzka, na dotyk tenučká, keď sa k nej skloní a pobozká ju. Chutí ako vodka a limonáda. Chrbtom sa oprie o linku. Bezstarostná mladosť. Vidieť ju takú krásnu a šťastnú: sentimentálny pocit. Občas uvažuje, čo si o ňom myslia jej priatelia. Schopný dospelák, ktorý budí rešpekt. Alebo osamelý zúfalec: totálny trapas. Chalani možno žiarlia. Priesvitná blúzka a dokonalé špicaté prsia. Niečo mu hovorí, počuje jej skreslený hlas prehlušený ruchom. Čo? spýta sa. Prehnane artikuluje: Ako bolo na súde? On zdvihne obočie. Ech, v pohode, odpovie. Ďakujem za opýtanie. Prstami mu vojde do vlasov na zátylku. Vyhral si? spýta sa. Chytí ju za bok a cíti, že sa usmieva. Dnes áno, odvetí. Ona sa zasmeje, ružový jazyk, záblesk striebra. To je sexi, zamrmle. Tácka so šiškami sa otvorí a koluje, ona jednu z nich roztrhne. Jej priatelia sa rozprávajú o policajtoch v utajení. Prehltne jeden mäkký kúsok posypaný cukrom a druhý ponúkne jemu. Zje ho. Keď sa ich opýtaš,

či sú tajní, musia ti to povedať? chce vedieť jej kamarát Seamus. Peter cíti, že naňho ostatní pozerajú. Nie, odvetí. Nemusia. Jedno z dievčat, Leah, povie: Myslela som, že podľa zákona musia. Zje ešte kúsok šišky a vyhlási: Žiadne zákony neexistujú. Seamus sa zasmieje. A čím sa teda živíš? prehodí. Peter sa unavene usmeje a odpovie: Klamstvom. Naomi sa pohráva s jeho prstami. Hudba mu pulzuje v hlave ako migréna. Je natoľko opitý, aby si s ňou zatancoval? Život je dokonalý a večný, aspoň do konca piesne.

Janine chytí Naomi za lakeť: Povedala si mu o tom liste?

O akom liste? spýta sa Peter.

Nech sa naň pozrie, dobre?

Naomi zvráští tvár do grimasy. Mám ho v izbe, povie.

Jej izba je ktovieprečo prázdna. Posteľ rozostlaná, hudba otriasa podlahou. On si vyzlečie kabát a prevesí ho cez dvere skrine. Steny sa mu pomaly krútia pred očami. Sadne si na posteľ, zatiaľ čo ona sa hrabe v papieroch na toaletnom stolíku. Hej, zasa nám poslali toto, povie. V hlave mu treští. Podáva mu obálku. Nemusíš to riešiť, dodá. Len som ostatným povedala, že sa ťa na to spýtam.

Zažmurká v pološere a zdvihne roztrhnutú obálku. Súdný príkaz na vypratanie nehnuteľnosti. Dátum: 22/09.

Aha, zamrmle.

Sadne si k nemu s prekríženými nohami, dlhé lesklé vlasy si prehodí cez plece. Je to zlé? spýta sa.

Tuho zažmurí oči a znova ich otvorí: text na stránke sa krúti a tmavne. Hej, je to zlé, prisvedčí. Neviem. Zajtra si to prečítam poriadne.

Vezme si od neho list a sama si ho znova prečíta. Si opitý, alebo si zasa na Xanaxe? spýta sa.

Znova zatvorí oči a ľahne si na chrbát: Oboje. Cíti alebo počuje, ako naňho pozerá. Nemá sa to kombinovať, podotkne ona.

Zbytočne klame: Vzal som si len polovicu a už dosť dávno.